

Warszawa, dnia 15.01.2010 r.

DSP-III-0700-803/09

dot. BPS/DSK-043-2231/09

BM-1-04 00 - 650/09/3

R. J. Kucielny
18.01.10
356

Pan

Zbigniew Romaszewski

Senator Rzeczypospolitej Polskiej

szanowny Panie Senatorze,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora złożone podczas 45. posiedzenia Senatu RP w dniu 3 grudnia 2009 r., dotyczące sprawy z powództwa Andrzeja W. przeciwko spółce TPD sp. z o.o. z siedzibą w Piasecznie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie

, uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Przedstawiony przez Pana Senatora problem dotyczy interpretacji przepisu art. 328 §1 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym uzasadnienie wyroku sporządza się na żądanie strony, zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku w zw. z art. 331 Kodeksu postępowania cywilnego, w myśl którego wyrok z uzasadnieniem doręcza się tylko tej stronie, która zażądała sporządzenia uzasadnienia.

Nie budzi wątpliwości interpretacja tych przepisów w sytuacji, gdy strona składa w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku wniosek o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. Natomiast wątpliwości w praktyce sądowej może wywołać sytuacja, w której strona zgłasza w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia wyroku wyłącznie wniosek o doręczenie („wydanie”) jej uzasadnienia tego wyroku bądź tylko wniosek o sporządzenie uzasadnienia.

Warto zaznaczyć, że w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 listopada 2004 r. Sąd Najwyższy stwierdził, iż wniosek pełnomocnika strony „o nadesłanie odpisu sentencji wyroku wraz z uzasadnieniem, celem sporządzenia apelacji” implicite obejmuje także

żądanie sporządzenia uzasadnienia, a dodanie, że chodzi o „sporządzenie apelacji” usuwa wszelkie wątpliwości. Wydaje się słuszne przyjęcie, że zgłoszenie żądania doręczenia sentencji wraz z uzasadnieniem obejmuje także żądanie sporządzenia uzasadnienia¹.

Trzeba także w kontekście omawianej sprawy zauważyć, że z kolei w uzasadnieniu uchwały z dnia 17 grudnia 1996 r. Sąd Najwyższy stwierdził, iż złożenie przez stronę wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku jest wystarczające dla realizacji art. 331 Kodeksu postępowania cywilnego, a więc do doręczenia uzasadnienia².

Odnotować również należy pogląd wyrażony w uzasadnieniu postanowienia z dnia 29 listopada 2006 r., w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że złożony przez pełnomocnika strony będącego adwokatem lub radcą prawnym wniosek, którego treścią jest żądanie uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji, nie może być utożsamiany z żądaniem doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem na podstawie art. 387 §3 Kodeksu postępowania cywilnego i pozostaje bez wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Najwyższy wskazał, że rzeczą profesjonalnego pełnomocnika jest dochowanie szczególnej staranności przy sporządzaniu każdego pisma procesowego i zamieszczenie w nim w prawidłowy sposób wszystkich niezbędnych elementów, zaś sąd nie ma obowiązku wyinterpretowywania z jego treści elementów brakujących lub przytoczonych w nieprawidłowy sposób bądź domyślania się celu, w jakim strona występuje z danym wnioskiem³.

Dokonując natomiast wykładni art. 130 §1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 3 sierpnia 2006 r. stwierdził, że przepis art. 130 §1 Kodeksu postępowania cywilnego wskazuje na wyraźną wolę ustawodawcy, aby przy stosowaniu przepisów będących podstawą oceny prawidłowości składanych pism procesowych nie kierować się nadmiernym formalizmem. W okolicznościach powyższej sprawy domaganie się doręczenia odpisu postanowienia sądu celem jego zaskarżenia oraz uiszczenie od tego wniosku opłaty w wysokości należnej od wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem dowodzą, że uczestnik postępowania zażądał w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji doręczenia

---

¹ I CK 231/04, Lex nr 277077

² III CZP 121/96, OSNC 1997/3/27

³ II PZ 53/06, OSNP 2008/7-8/107

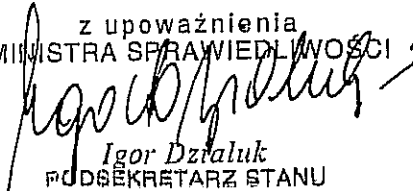
mu postanowienia z uzasadnieniem. Istnieją w powyższym przypadku podstawy do przyjęcia, że strona złożyła ujęty w nieścisłą formę wniosek o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że odmienna ocena w konkretnych okolicznościach sprawy jest nie zasługującym na aprobatę skrajnym formalizmem⁴.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje zatem na występowanie problemów interpretacyjnych na tle stosowania przepisu art. 328 §1 w zw. z art. 331 Kodeksu postępowania cywilnego.

Z tych względów polecę zbadanie praktyki sądowej w tym zakresie, tym bardziej, że wyniki dokonanej analizy będą stanowić istotny materiał szkoleniowy dla sędziów.

W efekcie przeprowadzenia badań w zakresie praktyki sądowej dokonana zostanie także ocena ewentualnej potrzeby podjęcia działań legislacyjnych w celu doprecyzowania przepisów kodeksu postępowania cywilnego w taki sposób, aby stosowany niejednokrotnie przez sądy nadmierny rygorizm formalny nie pozbawiał stron prawa do kontroli instancyjnej.

Z powołaniem,

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Igor Działuk
PODSEKRETARZ STANU

---

⁴ IV CZ 66/06, Lex nr 479361